

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 1657 van 11 september 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Nigeriaanse nationaliteit, op 26 juni 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. GOVAERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:
*"U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn. U bent afkomstig van Benin-city maar woonde van 2003 tot 2006 in Kano. U was er pastor van de door u opgerichte kerk 'Glory Christian Center'. Toen u de kerk opstartte kreeg u reeds problemen met moslims omdat u leden van hun gemeenschap trachtte te bekeren.
In mei 2004 ontstond er een rel in de naburige staat (Plateau-state) die uitdeinde naar Kano-state. Bij deze rellen werden meerdere christelijke kerken door moslims vernield, waaronder die van u. In juli 2005 preekte u tegen de invoering van de sharia voor christenen. Hierop ontving u echter een brief van de autoriteiten die u aanmaanden hiermee te stoppen. U zette vervolgens uw activiteiten als pastor verder maar preekte niet meer tegen de sharia. In februari 2006 preekte u, ten gevolge van rellen in verband met de Deense cartoons over de profeet Mohammed, voor verdraagzaamheid tussen de verschillende godsdiensten. Twee leden van uw kerk werden hierop gearresteerd en u diende zich te verschuilen omdat de moslims u zochten. U vernam van een bekeerde moslim dat er een 'fatwa' tegen u uitgesproken was en dat uw foto verspreid werd naar alle moslimgemeenschappen in Nigeria. Uverschool zich vervolgens in Lagos bij uw oom.*

Daar ontmoette u een vrouw die u in contact bracht met Mama (L.). Mama (L.) bracht u naar België. Aangekomen in België werd u echter gedwongen zich te prostitueren. Omdat u weigerde werd u mishandeld. Na enkele weken kon u niet meer en gaf u toe. U ontmoette een blanke man aan wie u uw verhaal deed. Hij bracht u naar de dienst Vreemdelingenzaken waar u op 9 maart 2007 asiel aanvraagde.

2. Verzoekster formuleert geen opmerkingen over deze feitenweergave.

1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

*“(…) Er dient immers vooreerst te worden opgemerkt dat uw beweerde problemen zich enkel in de stad Kano, waar christenen in de minderheid zijn, voordeden. **De door u ingeroepen feiten zijn duidelijk plaatselijk van aard** en er zijn geen objectieve aanwijzingen dat u zich niet elders in Nigeria zonder problemen zou kunnen vestigen. Aangezien uw beweerde problemen voortvloeien uit uw activiteiten als christelijke pastor in een deelstaat waar moslims de meerderheid uitmaken, mag van u toch verwacht worden dat u zich eerst in het christelijke zuiden van Nigeria trachtte te vestigen (waar u trouwens vandaan komt, aangezien u geboren bent in Edo-state en uw moeder in Benin-city woonde (zie gehoor DVZ, p. 4 en gehoor CGVS, p. 8)) alvorens uw land te verlaten en internationale bescherming te zoeken. U verklaart dat uw foto werd verspreid naar alle moslimgemeenschappen in Nigeria (zie gehoor CGVS, p. 5), maar hierbij dient toch te worden opgemerkt dat men hieruit niet kan afleiden dat alle moslimgemeenschappen in Nigeria u daarom zouden vervolgen. Bovendien stelt u zelf dat de moslims in Benin geen macht hebben (zie gehoor CGVS, p. 8).*

Verder dient te worden vastgesteld dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een persoonlijke confrontatie kende met moslims die u zouden vervolgen. U ontving wel een brief van een moslimleider met de vraag uw preken tegen de sharia te stoppen (zie gehoor CGVS, p.4) waarna u geen problemen meer had. U verklaarde ook dat de moslimgemeenschap het niet apprecieerde dat u moslims bekeerde, maar dat ze niet echt iets deden (zie gehoor CGVS, p.4). Verder maakt u gewag van het feit dat meerdere kerken werden vernield en dat christenen vervolgd werden in Kano, feiten die inderdaad ondersteund worden door de algemene informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, maar uzelf werd niet fysiek aangevallen door de moslims. U verklaart dat u zich na de rellen van februari 2006 verschool omdat u meende dat de moslims naar u op zoek waren, maar u haalt geen enkel objectief element aan waaruit dat moet blijken. U verklaart verder dat uw foto door moslims over heel Nigeria werd verspreid, maar dit vernam u enkel van derden. U maakt geen gewag van arrestaties of bezoeken door autoriteiten of moslims die u zouden vervolgen. Dit alles wijst niet op een daadwerkelijke vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Verder dient te worden opgemerkt dat enkele elementen uit uw dossier toelaten de oprechtheid van uw beweringen ernstig in twijfel te trekken.

*Zo legt u een tijdschrift voor ter ondersteuning van uw verklaringen, waarin zich een artikel bevindt dat stelt dat u gezocht wordt in Nigeria. Nader onderzoek van dit tijdschrift leert echter dat het betreffende **artikel vals** is. Vooreerst blijkt duidelijk dat het papier waarop het artikel werd gedrukt (zijnde p. 15, 16, 37 en 38) van een andere kwaliteit (en kleurschakering) is dan de rest van het tijdschrift. Ook de kwaliteit van de druk (voornamelijk van de foto's) verschilt duidelijk. Bovendien vermeldt het groot artikel op p.37 geen auteur aan het begin, wat bij de andere artikels in het tijdschrift wel het geval is en wat doet vermoeden dat 'uw' artikel over de naam van de auteur werd 'geplakt'. Het lettertype van uw artikel verschilt ten slotte van het lettertype van alle andere artikels in het tijdschrift. Al deze vaststellingen laten toe te stellen dat het artikel 'Church leader sought' niet authentiek is, waardoor ook geen geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw problemen in Nigeria.*

Verder kan er ook ernstig getwijfeld worden aan uw beweringen als zou u van 2003 tot 2006 verbleven hebben in Kano-city en er pastor van een christelijke kerk geweest zijn (zie gehoor CGVS, p. 2). Zo kan u slechts twee namen van moskeeën in Kano opnoemen, waarvan u verklaart dat ze de grootste zijn (zie gehoor CGVS, p. 3). De namen die u opgeeft komen echter niet terug in de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). Wat

echter merkwaardiger is, is dat u de 'Central mosque' in Kano niet beweert te kennen (zie gehoor CGVS, p. 3), aangezien dit een prominent en gekend bouwwerk in het centrum van Kano blijkt te zijn (zie informatie die werd toegevoegd aan uw dossier). U kent ook niet de naam van de grote rivier die door Kano stroomt (zie gehoor CGVS, p. 3). Verder herkent u niet de naam van Boniface Igbekwe, een notoir leider van de Igbo's en christenen in Kano die meermaals tussenkomt wanneer zich etno-religieuze rellen voordoen in Kano (zie gehoor CGVS, p. 7 en informatie in uw dossier). De naam die u opgeeft als leider van de christelijke gemeenschap in Kano (zie gehoor CGVS, p. 3), werd niet teruggevonden in de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze aan.

Wat betreft uw problemen met de twee vrouwen die u naar België hielpen reizen, dient te worden opgemerkt dat, na de beweerde verdwijning van uw moeder, uw oom naliet de Nigeriaanse autoriteiten te verwittigen (zie gehoor CGVS, p.9). U verklaart dat één van de vrouwen zoveel macht heeft dat ze uw oom zou kunnen laten vermoorden (zie gehoor CGVS, p.9). U baseert zich in deze echter enkel op veronderstellingen. U haalt geen elementen aan die erop wijzen dat u niet op bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten zou kunnen rekenen wat dit beweerde probleem betreft.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het door u voorgelegde tijdschrift (The Week van 6/3/2006) werd hierboven immers reeds besproken en het document 'Statutory Declaration of Age' (dd. 5/4/2007) bevat enkel identiteitsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken.

U legde geen documenten voor om het door u afgelegde reistraject van Nigeria naar België te staven."

- 2.2. Verzoekster stelt dat zij haar leven bedreigd zag door de religieuze spanningen die in Nigeria heersen aangezien zij, die pastor was van een gemeenschap christenen, moslims poogde te bekeren in Kano waar de meerderheid van de bevolking moslims zijn. In Kano werden meerdere kerken vernield en worden christenen vervolgd. Tegen verzoekster werd een "Fatwa" uitgesproken omdat ze verantwoordelijk werd gehouden voor het geweld. Haar foto werd verspreid onder alle moslimgemeenschappen in Nigeria waardoor zij zich niet in het zuiden van Nigeria, dat eveneens regelmatig geteisterd wordt door religieus geweld, kan vestigen. Verzoekster stelt dat zij van 2003 tot 2006 de pastor was van de "Glory Christian Center" kerk en wijt de door de bestreden motivering aangehaalde tegenstrijdigheden en de verschillen tussen haar antwoorden en de informatie van het Commissariaat-generaal aan een gebrek aan onderwijs en aan stress.
- 2.3. Verweerder stelt dat verzoekster grotendeels de door har ingeroepen problemen herhaalt en dat zij verwijst naar de algemene situatie in Nigeria. Verzoekster werpt volgens verweerder enkel op dat van haar een foto werd verspreid onder alle moslimgemeenschappen in Nigeria zodat zij ook niet veilig is in het christelijke Zuiden. Verweerder argumenteert dat verzoekster over een intern vluchtalternatief beschikt omdat het feit dat haar foto werd verspreid onder alle moslimgemeenschappen niet wil zeggen dat al deze moslimgemeenschappen haar daarom zouden vervolgen. Bovendien kan van verzoekster redelijkerwijs worden verwacht dat zij zich in het christelijke Zuiden trachtte te vestigen, waar zij trouwens vandaan komt, te meer daar verzoekster zelf stelt dat de moslims in Benin geen macht hebben.

Verweerder benadrukt dat verzoekster, zo zij is wie zij beweert te zijn, de gestelde kennisvragen met betrekking tot Kano correct had moeten kunnen beantwoorden. Verzoekster verklaarde immers tot de leeftijd van 24 onderwijs te

hebben genoten en werkzaam te zijn geweest als lerares, zodat bezwaarlijk kan worden volgehouden dat zij laaggeschoold zou zijn.

- 2.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).

Voor het Commissariaat-generaal werd aan verzoekster gevraagd om eventuele problemen te melden, wat verzoekster heeft nagelaten te doen (administratief dossier, stuk 3, p.1). Een zekere mate van stress is inherent aan het verhoor voor het Commissariaat-generaal, doch biedt geen afdoende verklaring voor de discrepanties tussen verzoeksters antwoorden en de beschikbare algemene informatie. Van iemand die beweert gedurende drie jaar pastor te zijn geweest in Kano kan redelijkerwijze de nodige kennis worden verwacht over deze streek. De door verzoekster gegeven *post factum* verschoningsgrond dat de verschillen tussen haar antwoorden en de informatie van het Commissariaat-generaal aan stress te wijten zijn, kan derhalve niet worden aanvaard.

Verzoekster verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat ze tot de leeftijd van 24 jaar naar school ging en dat ze nog naar een "privé-school, parttime school" ging, dat ze leraar was en later pastor werd (administratief dossier, stuk 3, p.2). Verzoeksters bewering dat de tegenstrijdigheden en verschillen te wijten zijn aan een gebrek aan onderwijs, kan derhalve niet worden gevolgd.

Verzoeksters bewering dat zij vervolging riskeert in het zuiden van Nigeria is niet aannemelijk aangezien (i) er geen begin van bewijs wordt voorgelegd omtrent de verspreiding van haar foto (ii) verzoekster zelf verklaart dat moslims geen macht hebben in Benin (iii) dat uit de – niet-aangetoonde – verspreiding van de foto niet kan afgeleid worden dat alle moslimgemeenschappen haar zouden vervolgen.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het louter herhalen van de reeds eerder in de procedure afgelegde verklaringen. De motieven van de bestreden beslissing worden niet ontkracht door het louter herhalen van de asielmotieven (R.v.St., X., nr. 156.221, 10 maart 2006; R.v.St., X., nr. 153.278, 4 januari 2006). De bestreden motivering is terecht en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

- 3.1 Verzoekster beweert een reëel risico op ernstige schade te lopen vanwege de houding van de moslims jegens de christelijke minderheid in Nigeria en dit samen gelezen met haar vluchtrelaas.
- 3.2 Verweerder stelt dat verzoekster zich voor de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als bij haar asieltrelaas en dat verwijst zij naar etnisch/religieuze motieven. Deze gegevens werden reeds beoordeeld in het kader van de

Vluchtelingenconventie en zijn niet relevant wat betreft het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming.

- 3.3 De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor de subsidiaire beschermingsstatus beroept op dezelfde feiten die de grondslag vormden van haar asielaanvraag. Verzoekster komt, de ongeloofwaardigheid van deze verklaringen mede in acht genomen, niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig de criteria van artikel 48/4, §2, van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 september 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.